

(grüne Eidechse); a kaže se nam i druga stvar, namreč, da g. Julij pl. Kleinmayr ní samo v zgodovini slovenskega slovstva brez potrebne vednosti, nego da so mu tudi pismeni umotvori nemški zelo skopo znani. Ali nista uže Jurčič in Stritar v svojej izdaji Preširnovih poezij na glas rekla, da so „Tri želje“ proizvod Anastazija Zelenca (Grüna)? Izvestno je, da sta rekla; a g. Julij pl. Kleinmayr je zopet ali napak čital, ali mogel ní razuměti, kar se mu često pripetí, kakor smo videli.

(Konec prihodnjič.)

Slovenski glasnik.

Slovensko slovstvo. Izbrane narodne srbske pesni z dodatkom iz smrti Smail-Age Čengića. S srbsko slovnico, slovenskim tolmačenjem, rečnikom tujih besed in cirilsko abecedo priredil Janko Pajk, c. kr. profesor. Drugi pomnoženi natis. V Ljubljani 1881, 16^{ka}, 131 str. Založila in natisnila Klein in Kovač, knjigotiskarja. Cena 40 kr. Tako se imenuje lična knjižica, katero je g. prof. Pajk uže pred šestnajstimi leti prvič na svetlo dal z blagim namenom, da bi seznanila Slovence s srbskim jezikom in divnim narodnim pesništvom srbskim. In res se je po nekaterih gimnazijah in realkah s pridom rabila pomožna knjiga pri slovenskem nauku v višjih razredih. Zategadelj jo tudi sedaj v drugem natisu toplo priporočamo vsem dijakom in vsem prijateljem srbskega jezika in pesništva. — „Novice“ poročajo, da je „Matica slovenska“ uže iz Prage prejela 3000 lepo vezanih odtisov šolske knjige „Prirodopis živalstva s 522 podobami, katerega je po 15. nemškem Pokornovem izdanji povsem predelal in poslovenil prof. Fr. Erjavec v Gorici. — Vrli naš starina Davorin Trstenjak v „Novicah“ priobčuje prezanimivo razpravo: „Nekaj o osebnih imenih korotanskih Slovenov.“ Tudi v našem listu nam je nekdo obljubil o tej važnej stvari izpregovoriti besedo.

„*Rokovnjači*“. Pokojni Jurčič tega romana ni dovršil, a v njegovej literarneji ostalini našli smo več sto skrbno spravljenih drobnih listkov, na katerih je pisatelj imel zaznamenovane posamezne vire, epizode, karakteristike in prizore. Na podlagi te osnove bode „Rokovnjače“ nadaljeval Janko Kersnik na Brdu. In po naših mislih tudi nihče temu delu ni zmožnejši nego on, ki je bil pokojnemu Jurčiču najboljši prijatelj, s katerim je tudi poprej uže marsikaj literarno sodeloval. („Berite Novice“, „Mej dvema stoloma“ itd.) Poleg tega je Jurčič „Rokovnjače“ o svojih počitnicah lansko poletje baš na Brdu v prijateljskih pogovorih s Kersnikom osnoval ter zategadelj glavno dejanje na Brdo in njegovo okolico postavil. Tudi se je malo dni pred smrtjo s svojim prijateljem pogovarjal, kako misli roman nadaljevati, ako mu Bog povrne ljubo zdravje. „Rokovnjače“, kolikor jih priobčuje denašnji „Zvon“, napisalo je uže Kersnikovo pero in mislimo, da lahko z mirno vestjo čestitim čitateljem prepuščamo sodbo o tem poglavji.

Jurčičeva podoba. Ljubljanski slikar g. Smutný narisal je pokojnega Jurčiča s kredo v životnej velikosti ter doprsno podobo razstavil v Kolmanovej